

ת"פ 43563/06/15 - המאשימה, מדינת ישראל, נגד הנאשם, ג'ורג' בן יוסף סילאג'י

בית משפט השלום בבאר שבע

י"ט אדר א' תשע"ו
28 פברואר 2016

ת"פ 43563-06-15 מדינת ישראל נ' סילאג'י

לפני	כב' השופט רון סולקין
המאשימה	מדינת ישראל, באמצעות פמ"ד ע"י ב"כ עו"ד רחל אלמקייס
נגד	ג'ורג' בן יוסף סילאג'י
הנאשם	

הכרעת דין

כתב האישום והשתלשלות הדיון

נגד הנאשם, הוגש כתב אישום המיחס לו עבירות כדלקמן:

- זיוף בנסיבות מחמירות, בניגוד לסעיף 418 סיפא לחוק העונשין, תשל"ז 1977 (13 עבירות);
- שימוש במסמך מזויף, בניגוד לסעיף 420 לאותו חוק (13 עבירות);
- קבלת דבר במרמה, בניגוד לסעיף 415 סיפא לאותו חוק (13 עבירות);
- בידוי ראיה, בניגוד לסעיף 238 לאותו חוק (13 עבירות);
- שבועת שקר, בניגוד לסעיף 239 לאותו חוק (13 עבירות).

בהתאם לעובדות כתב האישום, בהיות הנאשם עורך דין (מאז שנת 1988) ואף נוטריון (מאז שנת 1993), פעל הנאשם, ביחד עם אדם נוסף, להגשת תביעות בשם שלושה עשר ניצולי שואה לפחות בהתאם לתכנית פיצוי שגובשה מטעם ממשלת הונגריה, תוך הכנת תצהירים ואימות חתימת הניצולים, בכזב, מבלי שנפגע עימם ומבלי שאימת את חתימתם; מבלי שאף קיבל כל הרשאה מאת מי מהם.

הנאשם קיבל את פרטיהם האישיים של הניצולים מאת האחר אשר פעל עמו.

הנאשם עשה זאת אף תוך ניצול הסמכתו כנוטריון.

הנאשם אף הגיש את המסמכים לבית המשפט המחוזי בבאר-שבע, על מנת לקבל אישור רשמי לפיו המסמכים נערכו כדין בישראל ("אפוסטיל").

הנאשם העביר המסמכים לאותו אחר שפעל עמו וקיבל תמורתם סך בן 128,000 ₪.

כאמור, הועמד הנאשם לדין, בין היתר, בגין עבירות של זיוף בנסיבות מחמירות וקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, כאשר אליבא דה תביעה התבטאו הנסיבות המחמירות בפגיעה בניצולי שואה מבוגרים; כמות מעשי המרמה; בגובה השכר שקיבל הנאשם בעבור מעשי המרמה; בניצול האמון הטבוע במקצועו של הנאשם ואף בהונאת בית המשפט.

לאחר שהוגשה, מטעם התביעה, בקשה לשמוע את נפגעי העבירה בהליך של עדות מוקדמת - הגיעו הצדדים לידי הסדר דיוני, במסגרתו הודה הנאשם בכל העובדות שבכתב האישום (למעט העובדות המיוחסות לאחר אשר פעל עמו). הנאשם הוסיף, כי לצורך קבלת התגמולים משלטונות הונגריה נדרשה גם תעודת חיים, כי הכספים אותם קיבל לא הגיעו מניצולי השואה, אלא בהעברה בנקאית מבודפשט וכי הוצאו בעבורם הקבלות כנדרש.

הנאשם הודה בכל הוראות החיקוק, אך כפר בקיומן של נסיבות מחמירות, כאשר לטענתו היתה רשלנות תורמת מטעם השלטונות ההונגריים, וכן טען, כי לא היו יותר משלושה עשר מקרים בהם פעל כפי המתואר בכתב האישום (זאת, היות שבניסוח כתב האישום נרשם כי פעל כך "לפחות בשלושה עשר מקרים"), כך שנרמז שיתכן שהיו מעשי מרמה נוספים.

המאשימה הודיעה, כי תסתפק בהודאת הנאשם, למעט בנוגע לשאלת קיומן של נסיבות מחמירות בהוראות החיקוק, כאשר לגבי נושא זה בלבד, יכריע בית המשפט, לאחר הגשת סיכומים קצרים מטעם כל אחד מהצדדים.

טענות הצדדים

התביעה מונה מספר נסיבות אשר, בהתאם לפסיקה, מצדיקות סיווג העבירות בנסיבות מחמירות. בין היתר: מעילה באמון על ידי עובדי ציבור; ניצול לרעה של תמימות הזולת; גזל של זכאים לשיפוי; ריבוי מקרים; שימוש בסמכויות מיוחדות המוקנות לנאשם, למשל כעורך דין; פגיעה באמון הציבור.

הנאשם (אשר בהיותו עורך דין, בחר שלא להיות מיוצג בהליך) טוען, כי היה על שלטונות הונגריה לבקש תעודת חיים

מהניצולים, תעודה אותה לא ניתן להוציא ללא זיהוי הניצול, והדבר לא נעשה.

עוד נטען על ידו, כי לא פעל ישירות אל מול הרשויות אלא רק אל מול אותו שותף לעבירה וממנו קיבל את הכספים, וכן שילם מיסים כדין.

עוד נטען מטעמו, כי הוצאת אישור האפוסטיל אינה מחיבת התיצבות עורך דין וניתן גם להוציאו ממזכירות בית המשפט ללא נוכחות עורך הדין.

הנאשם הוסיף והעלה טענות שונות בנוגע להודאתו באשמה בהזדמנות ראשונה; חיסכון בהעדת ניצולי השואה המבוגרים; העובדה, כי עשרים מבני משפחתו נהרגו בשואת יהודי הונגריה - כל אלה טענות שאינן רלוונטיות לשלב הכרעת הדין.

כן נטענו מפיו טענות בנוגע לאי מיצוי החקירה אל מול שלטונות הונגריה, תוך הדגשה כי אינו חוזר בו מהודאתו בעובדות כתב האישום.

דין והכרעה

לאחר שבית המשפט שמע את טענות הצדדים, מוצא, כי עלה בידי התביעה הכללית להוכיח, כי עבירות הזיוף והמרמה שעבר הנאשם, בניגוד לסעיפים 418 סיפא ו-415 סיפא לחוק העונשין, תשל"ז 1977 (בהתאמה), נעברו בנסיבות מחמירות.

בהתאם לפסיקה, על התביעה לפרט העובדות המהוות בסיס להגדרת עבירה כלשהי בחלופה של "נסיבות מחמירות" בכתב האישום. ראו רע"פ 9718/04 **מדינת ישראל נ' נוארה** (פורסם במאגרים). התביעה אכן פירטה הבסיס לטענה זו בסעיף 14 לפרק א' (העובדות) בכתב האישום.

הפסיקה הכירה במגוון של נתונים עובדתיים העשויים להיחשב כנסיבות מחמירות (ראו פרופ' י. קדמי, **על הדין בפלילים**, מהדורה מעודכנת תשס"ו - 2005, חלק שני, עמ' 861) מתוכם מוצא בית המשפט לציין את הרלוונטיים למקרה דנן:

- ריבוי המקרים - כעולה מכתב האישום, נתפס הנאשם בעבירות שהביאו לנישול שלושה עשר ניצולי שואה שונים מזכויותיהם;
- חבירה עם אחרים - במקרה דנן, בוצעו העבירות על ידי הנאשם ביחד עם אדם נוסף אשר חבר אליו;

· תכנון מראש - המדובר בעבירות מתוכננות;

· קיומן של עבירות נוספות, כגון שימוש במסמכים מזויפים - במקרה דנן, הועמד הנאשם לדין, והודה בכך, שמעשי המרמה בוצעו תוך שימוש במסמכים מזויפים ותוך שעבר עבירות נוספות של בידוי ראיה, שבועת שקר ועוד;

· ניצול מעמדו של הנאשם לרעה - הנאשם החזיק בהסמכה כעורך דין וכנוטריון. נוטריון משמש בתפקיד מעין שיפוטי, כאשר בסמכותו לאשר אמיתות מסמכים וחתימות. מידת החריגה של הנאשם מהוראות הדין בפעילותו כעורך דין וכנוטריון לא היתה במישור הטכני בלבד, כגון במצב בו חותם עורך דין או נוטריון בשם אדם שהסמיכו לעשות כן, מבלי שהלה הגיע למשרדו או שמאשר חתימה מבלי שהחותם הזדהה באמצעות התיעוד הנדרש. אלא, המדובר במעשים החותרים תחת יסוד האמון והסמכות המעין שיפוטית הניתנת לנוטריון, כאשר אישר חתימות של אזרחים שלא פגש בהם כלל ולא הסמיכוהו לדבר. כעורך דין וכנוטריון הנאשם אף מצוי בעולם המשפט ומבין עצמת הפגיעה שעלולה היתה להיגרם לאותם ניצולים, תוך העברת מסמכים נוטריוניים הנחזים להיות בשמם ובהרשאתם לצד ג' שאינו מוסמך בשמם והאפשרות לנשלם מזכויות כספיות ואחרות;

· פגיעה באמון הציבור - במעשיו של הנאשם יש משום פגיעה משמעותית באמון שרוכש הציבור לבעלי הסמכה כעורך דין וכנוטריון; ובנסיבותיהן הספציפיות של העבירות דנן, גם באמון כלפי מדינת ישראל, שכן הנאשם אף הסתמך על אותם מסמכים מזויפים כדי להוציא אישור אפוסטיל מבית המשפט. גורם חוץ מדינתי המקבל את אותם מסמכים, לא יפריד, בהכרח, בין אישור בית המשפט לבין אישורי הנוטריון או עורך הדין, וכאשר יוודע, כי המסמכים זויפו, יפגע האמון כלפי מדינת ישראל בכלל;

· ניצול קרבתו של הנאשם - הנאשם פעל בשם ניצולי שואה, בגיל מתקדם, אשר לאחר שחוו את אימות המשטר הנאצי או שליחיו (השלטון ההונגרי משתף הפעולה), אף נעשקו ונגזל כספם כאן במולדתם, כאשר היה מדובר בכספים שעשויים היו לשפר את איכות שארית חייהם;

· היקף המרמה - המדובר במעשים שיטתיים, מתוחכמים, והנאשם זכה לסכום ניכר בגינם.

כל הנסיבות הללו מצדיקות סיווג העבירות שעבר הנאשם בנסיבות מחמירות, ועל כן הנני להורות, כי הנאשם יורשע, על פי הודאתו, בכלל העבירות שבפרק ב' (הוראות החיקוק) בכתב האישום.

ניתנה היום, י"ט אדר א' תשע"ו, 28 פברואר 2016, במעמד הצדדים.